

Beszámoló Finnországról

A Campus Mundi ösztöndíjnak hála Finnországban tanulhattam 4 hónapon át. A Karelia UAS egyetem szervezésében Fenntartható bio-gazdaság és biznisz szemesztert végeztem. Ezt a szemesztert kifejezetten vendéghallgatók számára szervezték. Különböző tanulmányi területekről és más-más országokból érkező diákokat vártak. 100%-ban angol nyelven folytak az óráink. Általában kb 10-15 külföldi és 2-3 Finn diákból állt a hallgatóság. kimagasló színvonaláról. Volt szerencsém megtapasztalni, hogy joggal. Végre olyan oktatásban vehettem részt, amely közel állt az elvárásaimhoz. Ez már a 4. egyetem volt ahová jártam, így kezd kialakulni bennem némi viszonyítási alap.

Multidiszciplináris témákat vettünk a fenntarthatósággal kapcsolatban. Az oktatók elsődleges célja az volt, hogy igyekeztek kritikus gondolkodásra és csapatmunkára nevelni minket. Tapasztalatom szerint nyitott oktatási stílusuk teret engedett saját nézőpontjaink számára, és csak javaslatokkal terelgették a gondolatmenetünket. Nem éreztem úgy, hogy ránk erőltetik a tekintély elvén alapuló "oktató-hallgató" viszonyt. Számomra inkább úgy tűnt, az oktatóink csupán jóval tapasztaltabb diákok, akik nálunk előrébb járnak a tanulmányaikban mint mi, és azért vannak itt, hogy segítsenek nekünk. Ehhez az is kellett, hogy az ide érkező diákok valóban érdeklődtek a témák iránt. Ez így is volt, hisz a fenntarthatóság eszméje és megvalósítása kétségtelenül fontos és aktuális. Néha fűtött viták alakultak ki, és akár tanórákon kívül is beszélgettünk ezekről. Tetszett az is, hogy a tanárok és diákok egyaránt függetlenek maradhattak mindenféle iparági és szakmai érdekeltségtől.

Az campuson számos igen gyors számítógép állt a rendelkezésünkre, ingyen használhattuk a nyomtatókat, szkennelőket, és kényelmes kanapékon vagy akár babzsákfotelekbe sűppedve relaxálhattunk.

A kintinban 4 menü közül választhattunk, kevesebb mint 800 forint ellenében. Magunknak szedhettünk. Isteni saláta variációkat dobtam össze a salátabár bőséges kínálatából.

A város, Joensuu egy 70 ezer lakosú városka, melyet egy nagy tó, és erdős síkságok ölelnek körül. A város elhelyezkedése utazgatásra nem kimondottan ideális kiindulópont. Kérdeztem egy helyi srácot, hogy mi van a közelben, és mosolyogva csak annyit mondott: "Semmi. Innen minden messze van." Azonban a környező erdőkben számtalan túraösvény tekereg, nekem nem is volt ennél többre szükségem. Még a városon belül is hosszú erdősávok futnak. Egy ilyen fás gyalog ösvény egyikén jártam be az iskolába, mégha egy picit hosszabb is volt az út, mint a főút mentén, de megérte. A havas fenyőfák közt sétáltam, mellettem a ratrakolt ösvényen olykor-olykor sífutók csúszkáltak el. Kerékpárral is sokan közlekednek egész évben. Néha bizony rendesen -20°C alá zuhant a hőmérő.

A buszokhoz órát lehetne állítani, annak ellenére, hogy az összes úttest egy egybefüggő jégpáncélt képzett egész télen. Havazáskor kb. 20 percenként ment el hókotró gép. Mikor már nem tudták hová dűrni azt az irdatlan mennyiségű havat, teherautó számra hordták ki a városon kívülre.

A szállás rendkívül jó volt. 3 szobás lakásokban mindenki saját nagyszobát kapott. Egyszer a szobám ablakából láttam, ahogy egy kisgyerek kimászott az erkélyük korlátjára a 2. emeleten, és azzal a lendülettel kiugrott. Gyorsan az ablakhoz rohantam, de már láttam

hogy egy óriási hódombot gyűjtöttek össze az erkélyek alatt, aminek a tövében egy rakás gyerek bukdácsol. Az épület földszintjén szauna is volt (természetesen), ahová minden héten lejártunk izzadni. Majd a kertben kifeküdtem mély a hóba. Egyszer kipróbáltam a Finnek által igen kedvelt jeges úszást is. Ez olyan, hogy a befagyott folyón egy nagy léket vágnak, 2 létrát belógnak a partról, és át kell úszni a az egyik létrától a másikig. Nem mondom hogy rossz volt, de akár öngyilkossági kísérletnek is elmenne.

Helsinkiben is eltöltöttem 2 napot mielőtt haza repültem. Nagyon élhető város. Rengeteg ötletes, praktikus megoldást láttam.

Ha azt kérdik milyen Finnország, azt felelem: Ott csaknem minden úgy van, ahogy itthon lennie kéne. Jólét jellemzi az ott élőket. Van pénz, de senki vág fel fele. Ellenben okosan és fenntartható módon gazdálkodnak azzal, amijük van.

Győr, 2019.05.27.

Berényi Bertold
SZE - Rekreációs szervezés és Egészségfejlesztés szak